

22. Georg Louis' erindring, nedskrevet i 1969

I 1969 opfordrede socialborgmesteren i København de københavnske pensionister til at skrive deres erindringer. Særlig vægt skulle de lægge på deres opvækst i København. Godt 2.000 pensionister fulgte opfordringen og deres erindringer kan nu findes på Københavns Stadsarkiv.

Det uddrag, der bringes her, handler udelukkende om, hvordan Georg Louis huskede de arbejdsvilkår, han havde som barn. Uddraget fortsættes i originalen, der foreligger som pdf.

Georg Louis's erindring, nedskrevet i 1969

Georg Louis var født i 1894 på Frederiksberg som nr. 3 af en børneflokk på 6. Navnet Louis fik han efter den danske socialistleder Louis Pio.

Familien flyttede da han var fem år gammel til Landemærket, for senere igen at flytte først til Fasanvej, siden til det ydre Nørrebro.

Georg Louis far arbejdede på Politiken, men blev fyret pga. drukkenskab. I længere perioder var borte fra hjemmet.

Moren var syg og døde i 1905 af tuberkulose.

Omtrent på den tid havde Georg Louis fået arbejde hos købmand Nielsen

"... saa der var nok at tage fat paa – naar jeg havde faaet de smaa ned paa asylet^[1] maatte jeg ned hos Høkeren – gaden skulle fejes og rullestokkene havde hobet sig op og her kunne jeg staa et par timer og trække rullen; konen havde travlt med at lægge sammen og Nielsen pakkede store kurve sammen med varer, som skulle bringes i byen og et par gange om ugen skulle jeg ud i Heimdalsgade hos Brøndum og hente brændevin i tønder. Det tog mange gange saa lang tid med at hente disse tønder, for hvis jeg var uheldig at komme til jernbanebommen paa Nørrebrogade, ja, der var mange gange op til 50 vogne i et langt godstog, saa maatte jeg vente, hvor fodgængerne kunne benytte togbroen, og saa hjem i en fart for at komme i skole til klokken ét. Klokken seks var jeg færdig og saa ned til høkeren igen til klokken halvtolv – om lørdagen blev den halvt, før jeg kunne gaa op i seng, dødtæt, og for dette slid fik jeg én krone om ugen.

Jens^[2] saa jeg kun henne i skolen – han passede sin mælkeplads og købte wienerbrød til sig selv for sine drikkepenge – om søndagen havde jeg travlt med at lave mad og vaske noget tøj eller stoppe strømper. Far laa som regel og sov til langt hen paa dagen. Kom han op, var han gnaven, den krone som jeg tjente ville han ogsaa have, men som regel skyldte jeg høkeren den for nogle varer, som jeg havde faaet dernede, for det var ikke mange penge jeg fik af Far til at købe mad for – vi sad saa tit og spiste raa havregryn med puddersukker paa og et par stykker fedtemad i et stykke avispapir til skolen. Om aftenen kunne jeg købe stegte sild og varme kartofler i stegeforretningen eller smaatkød.

En aften jeg kom fra skole stod Henny og ventede paa mig – om jeg kom ned i aften. Nej, det kunne jeg jo ikke, jeg skulle jo ind til Høkeren og det var fredag aften. Der var meget der skulle bringes i byen og rullestokkene hobede sig ogsaa op – jeg skulle nok trække rullen de første par timer - *(fortsættes i den scannede udgave s. 35-40, se pdf-fil)*

Pensionisterindring 74/1969. Københavns Stadsarkiv

OBS - beretningen fortsættes i det originale dokument

^[1] børnehave

^[2] storebroren